

Szeptemberi utas.*)

(Krúdy Gyulának ajánlom.)

Az Ősz, a gáláns, vén lovag,
torngos, cifra, öreg batáron
szeptemberben, ha látogat.

kocsija kőd, éjjélben jár,
kerékje halkan-halkan gördül,
a hold ilyenkor bujva száll.

A hold ilyenkor lopva jár
és ferde szemmel néz a földre;
álmából felsír a madár.

Az erdő bóköl komoran,
a jegenye sudára reszket,
alszik s lidércnyomása van.

A vén gavallér felkacag,
ládába nyúl sovány kezével,
s hullnak a kövér aranyak.

Mord kocsis ül magas bakon,
halkan trappol négy szürke ménje,
suhannak alvó falvakon.

Hull az arany, a sok fa görnyed,
meghajtja ifjú sudarát,
a vén lovag szór egyre többet.

A hold ilyenkor lopva jár,
rossz, ferde szemmel néz a földre
és reggelre meghal a nyár.

* Mutatvány M. Juhász Margit: „Üzenem Ádámnak”
című verseskönyvéből.